

[Kirkegaard.]

grupper, men netop med de store krav, som den moderne udvikling stiller til hver enkelt af os, bliver der efterhånden en større afstand, end heldigt er, mellem den trediedel, som har det højeste udbytte, og den trediedel, som må nøjes med det laveste udbytte. Nu har jeg forstået den nye regerings opfattelse sådan, at det nuværende ministerium ikke ønsker at bibeholde den lovgivning, hvorved der vistnok gennem genopbygningsfonden og Marshallmillionerne kunne ydes lån til en relativt billig rente til isolering, stalde og staldhygiejne, silo-holdere m. v. Vi ved alle, at i perioden siden befrielsen er der foretaget en umådelig investering i den slags ting og i hele erhvervslevet, men den har ikke nået det omfang, som jeg mener er nødvendigt. Den er ikke nået ud til den trediepart, som må nøjes med det ringeste udbytte. Derfor tror jeg, det ville være heldigt at bibeholde den heromtalte lovgivning. Med den begrundelse, jeg her har givet, og som jeg vist ikke behøver at udpensle nærmere overfor det høje ting, vil jeg anmode ministeriet om at bibeholde denne lovgivning. Jeg tror, at vi allesammen vil stå os vel ved det.

Til sidst vil jeg fremføre det ønske, at der må blive gennemført en lille skattereform, som vil betyde en lettelse for de unge mennesker, som næsten ifølge naturens orden har måttet etablere sig ved forretning, håndværk eller landbrug under den højkonjunktur, som vi endnu ikke er ude af. Vi har næppe nogensinde haft en dygtigere ungdom, end vi har i dag, men vi ved allesammen, at der ikke er meget forslag i pengene, og derfor sidder de unge mennesker, der har etableret sig netop under højkonjunktoren, med for stor en gæld. Disse unge mennesker må spare indtil gerrighed på deres personlige forbrug for at klare de store afdrag. Skattevæsenet har i virkeligheden ligefrem besværet med at få dem placeret på en nogenlunde rimelig måde i forhold til mere velhavende medborgere, som ikke har de store afdrag, og som derfor kan tillade sig et betydeligt større forbrug.

Jeg tror, at der bør gennemføres en reform, således at i hvert fald en del af den gæld, som ligger over den såkaldte panteværdi, kan afdrages, uden at der svares indkomstskat af beløbet.

Peter Nielsen: Jeg vil gerne tillade mig at henlede den højtærede landbrugsministers opmærksomhed på et par forhold i Vendsyssel, hvor det synes, som om visse under landbrugsministeriet sorterende insti-

tutioner i nogen grad har svigtet deres opgave, hvorved der i det ene tilfælde er påført 34 landmænd store økonomiske tab, der kan blive katastrofale for dem, og i det andet tilfælde er opretholdt en unødvendig arbejdsløshed.

Om det første tilfælde følgende: I 1939 købte statens jordlovsudvalg Birkelse søenge, der er beliggende ca. 20 km. vest for Nørresundby. Da dette areal kun ligger 1 à 2 fod over daglig vande i Limfjorden og derfor var stærkt påvirket af oversvømmelser, var en omfattende afvanding nødvendig. Statens jordlovsudvalg lod da også opføre en pumpestation, ligesom de fornødne kanaler og diger blev etableret. Arealet blev senere udstykket og bebos nu af 34 familier, der ved flid og nøjsomhed samt opsparede midler prøver at skabe sig en eksistens der. Det vil også lykkes for dem, såfremt man fra statsmagtens side vil yde dem fuld retfærdighed.

Pumpeanlægget blev den 22. september 1949 overdraget lodsejerne ifølge kendelse af landvæsenkommissionen for Hjørring amt. Man dannede så et pumpelag, idet alle etableringsudgifter samt omkostninger ved selve driften blev afholdt af pumpelagets medlemmer på sædvanlig måde. Da pumpeanlægget fungerede upåklageligt og selv med den kraftige nedbør, vi har haft i år, nemt kunne sikre de 531 ha, der er tale om, skulle fremtiden synes sikret for disse 34 familier, navnlig da de alle er dygtige landbrugere, der har forstået at skabe sig gode bedrifter med fine tuberkulosefri besætninger.

Imidlertid besluttede omkringboende private lodsejere, at man også på de tilgrænsende Gøl-Fristrup enge ville foretage en afvanding, og indsendte derfor til landbrugsministeriet gennem statens landvindingsudvalg et projekt desangående. Dette projekt godkendte ministeriet den 20. april i år og antog samtidig en ingeniør til som landbrugsministeriets sagkyndige at forestå bemeldte afvandingsprojekt.

Forinden var indhentet tilladelse af Birkelse søenges pumpelag til at sammenslutte den nye afvanding med Birkelse pumpelag. Tilladelsen blev dog givet under forudsætning af, at der ikke påførtes det bestående pumpelags medlemmer ulemper gennem forøgede udgifter eller økonomisk tab. Man gav denne tilladelse i forvisning om, at der intet kunne ske, når dette forbehold blev taget overfor og accepteret af statens repræsentant.

Den 20. maj i år påbegyndtes så den nye afvanding, og vandet fra Gøl-Fristrup enge blev straks gennem Birkelse søenges kana-